

Kazateľnica

V období 18. storočia dochádzalo k postupnej výmene oltárov v kostole za nové, modernejšie a súčasťou týchto zmien bolo aj získanie novej kazateľnice v 2. polovici 18. storočia. Kazateľnicu osadili na severnú stranu víťazného oblúka. V múre vybúrali vstup s úzkymi schodíkmi, čím jej zabezpečili pohodlný prechod priamo zo sakristie. Kazateľnica má tradičnú skladbu - v spodnej časti rečnisko na zalamovanom pôdoryse, s plným dreveným parapetom a v hornej časti zvukovú striešku, ktorá zabezpečovala čo najlepšiu akustiku pre kazateľa. Plochy parapetu rečniska zdobí zlátená ornamentika rokají a úponkov s ružami. Na hranách sedia tri alegorické postavy symbolizujúce teologické cnosti Vieru, Nádej a Lásku. Na okraji sediaci Viera drží pochodň - svetlo ako symbol viery. Druhá postava zobrazujúca lásku drží v ruke horiace srdce, ktoré ponúka Bohu. Ide o tradičné zobrazenie, ktoré sa používalo už od stredoveku. Tretou postavou je žena symbolizujúca Nádej. Chýba jej atribút, avšak predpokladáme, že išlo o kotvu, o ktorú sa opierala ľavou rukou a jej spojenie s nádejou vychádza z Listu sv. Pavla Hebrejom „Máme ju ako istú a pevnú kotvu duše, ktorá preniká až do vnútra za oponu „ (Hebr 6,19). Vo vrchole striešky stojí postava Múdrosti s pochodňou a knihou, oblečená v brnení podľa vzoru Minervy, antickej bohyně múdrosti. V knihe je citát z Knihy Sirachovcovej, v preklade „Je to spasiteľná obeta, ak niekto dbá na prikázania a ďaleký zostáva všetkej neprávosti.“ (Sir 35,2). Pod Múdroťou sedia na strieške dvaja putti - anjeli, držiaci zvitky s nápismi. Jeden drží text „... blahoslavení tí, čo počúvajú Božie slovo a zachovávajú ho. Lk 11, 28“, druhý zvitok s nápisom o obnove kazateľnice v roku 1953. Okrem toho je strieška ozdobená aj kartušou s ďalším latinským nápisom, v preklade: „Volaj, nestišuj, ako trúba vyvýš svoj hlas, zvestuj svojmu ľudu jeho hriech“ (Iz 58,1), čo odkazuje priamo na funkciu kazateľnice. Po obvode striešky visia strapce a jej spodnú plochu zdobí holubica ako symbol Ducha Svätého.

Reštaurátorským výskumom sa zistilo, že pôvodne mala modré mramorovanie so zláteným žilkovaním. Pri poslednej obnove v roku 1953 získala dnešný hnedo-červený mramorovaný podklad a reliéfne prvky zlátené, pričom niektoré boli dokonca nahradené kópiami. Obnovu realizovala firma Chrámové družstvo Pelhřimov v rámci komplexnej rekonštrukcie kostola. Reštaurovaním dôjde k záchrane kazateľnice v zlom stave a zároveň získa svoju pôvodnú elegantnú podobu.